

Aleg. 83.

Wniosek.

Zważywszy, że organa skarbowe, powołane do ściągania podatków, przy przymusowym ściąganiu podatków i należności skarbowych wcale nie respektują tego:

1. iż majątek zakładowy gospodarstwa nie może ulegać egzekucyi, chyba tylko razem z samem gospodarstwem, że zatem przeprowadzając egzekucyę podatkową, zabierają nawet przedmioty, które wedle przepisów ustawy i z natury swego przeznaczenia są niezbędną częścią gospodarstwa (fundus instructus), a tem samem uniemożliwiają posiadaczom gruntu dalsze prowadzenie jakiej takiej gospodarki;

2. że wedle noweli egzekucyjnej z dnia 10. czerwca 1887 l. 74, rzeczy niezbędne do utrzymania i wyżywienia rodziny, tudzież pasza, przeznaczona na karm dla bydła, niezbędnego do prowadzenia gospodarstwa, wyjęte zostały z pod prawa egzekwowania, i że postanowienia tej ustawy odnoszą się także do egzekucyj podatkowych;

zważywszy, że to nieprawidłowe, a naszemu gospodarstwu wiejskiemu nader szkodliwe postępowanie organów egzekucyjnych pochodzi przeważnie stąd, że egzekutorowie podatkowi, będąc tylko sługami kontraktowymi, rekrutują się z pomiędzy ludzi, umiejących zaledwie nieco czytać i pisać, którzy nie mają prawie żadnego pojęcia o swoich prawach i obowiązkach a tem mniej o przepisach prawnych, obowiązujących do ściągania podatków, ponieważ c. k. Rząd od tych ludzi znajomości tych przepisów zgoła nie wymaga;

zważywszy, że ta ich nieznajomość staje się w wielu wypadkach przyczyną licznych zażaleń i rekursów, a co najważniejsza przyczyną upadku gospodarstwa wiejskiego;

zważywszy, że obecnie już, wedle projektu, wniesionego do Wysokiego Sejmu, będzie się wymagać dowodów uzdolnienia nawet od pisarzy gminnych, a zatem od organu, w administracyi krajowej nader podrzędnego;

zważywszy, że postanowienia rozporządzenia ministryalnego i instrukcyi służbowej, odnoszące się do instytucyi egzekutorów, nie podają temu organowi obowiązujących przepisów egzekucyjnych, lecz przeciwnie, zdają dłużnika podatkowego i jego prawa na łaskę i niełaskę tego organu egzekucyjnego:

zważywszy, że c. k. Rząd, posługując się tym organem, nie zapewnia mu nietylko przyszłości, ale nawet jutrzejszego dnia, a tem samem zniewala go, by on swój obowiązek w ten sposób spełniał, ażeby nie było przyczyny napędzić go natychmiast, jako niezdolnego i pozbawić go cbleba;

zważywszy, że c. k. Rząd, ustanawiając remuneracye i nadzwyczajne nagrody pieniężne za należyte ściąganie podatków, wprowadza egzekutorów podatkowych na drogę, która dla kontrahentów podatkowych jest bardzo niekorzystną;

zważywszy w końcu, że c. k. Rząd za niewłaściwe postępowanie egzekutorów przy przeprowadzaniu egzekucyj nie pociąga do odpowiedzialności tych władz, którym egzekutorowie podatkowi jako słudzy zwyczajni podlegają i od których polecenia otrzymują — podpisani wnioszą:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd

pro 1., by obok istniejącej już instrukcyi wydał dla egzekutorów podatkowych jak najdokładniejszą instrukcyę służbową, obejmującą i ze stanowiska praktycznego wyjaśniającą wszelkie normy i przepisy, które obowiązują przy ściąganiu podatków;

pro 2., żeby tym egzekutorom i ich władzom bezpośrednio nakazał, by przy ściąganiu podatków przestrzegano jak najściślej i ściśle trzymano się ustaw pozytywnych, tudzież instrukcyi służbowej, a mianowicie przepisów nstawy o gospodarskim fundus instructus i noweli egzekucyjnej z dnia 10. czerwca 1887 l. 74 Dz. n. p., wreszcie rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 18. lipca 1887.

pro 3., by orzeczenie, czy rzecz pewna należy do fundus instructus gospodarstwa, albo czy ona jest wyjętą z pod egzekucyi w myśl noweli z dnia 10. czerwca 1887 l. 74, należało wyłącznie do Zwierzchności gminnej, i by w ten sposób zmienionym został §. 16. lit. c wspomnianej instrukcyi służbowej;

pro 4., by za niewłaściwe i prawa dłużników naruszające postępowanie egzekutorów podatkowych przy przeprowadzaniu egzekucyi odpowiedzialną była władza, której taki egzekutor podlega;

pro 5., by egzekutorowie nie byli sługami dziennymi, lecz etatowymi, stałymi bez aspiracyj na honorarya; i

pro 6., by dla osiągnięcia posady egzekutora podatkowego c. k. Rząd wymagał od kandydatów oprócz warunków §. 9. l. 1, 2, 3 i 4 dotyczącego rozporządzenia, także dokładnej znajomości wszelkich przepisów nstaw, odnoszących się do zakresu działania tych organów, i żeby zaprowadzono dla nich egzamina z przepisów ustaw podatkowych i instrukcyi służbowej.

Teliszewski w. r.

Wnioskodawca.

Barabasz, Huryk, M. Syczyński, Dr. Olpiński, Kulaczkowski, Rożankowski, Okniewski, Hamorak, Korol, Antoniewicz, Herasimowicz, Ochrymowicz, Sirko, J. Romańczuk.